

DEBRECZENI PROTESTÁNS LAP

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI HETI KÖZLÖNY.

FŐSZERKESZTŐ: Dr. KUN BÉLA. FELELŐS SZERKESZTŐ: ERDŐS KÁROLY.

Megjelenik hetenként egyszer, szombaton.

Előfizetési ár: egész évre 28 korona, fél-
évre 14 korona. Egys. szám ára 60 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Debreczen, Kollégium:
ide kell küldeni a lap szellemi és anyagi ügyeire vonatkozó
minden közleményt, előfizetést, reklamációt és hirdetési díjat.

Hivatalosak és buzgólkodók.

A reformáció dicsőséges megindításának ünnepe, meg a tavalyi szomorú események emlékezete ismét ráutal arra, hogy egyházunk jövődjével s jövő boldogságának feltételeivel foglalkozzunk.

Nagy emlékü Tisza Istvánunk egyik reformáció-ünnepi beszédben arra hívta fel a figyelmet, hogy a reformáció jelentősége nem új dogmák alkotásában, hanem a dogmák fejlődés-képességének elfogadásában van. Akkor, emlékszem, sokan és sok oldalról megtámadták emiatt és egyáltalán nem érzem magamat hivatottnak arra, hogy az akkori kritikákkal szemben az ő álláspontját védelmezem. Azt, hogy a dogmák szempontjából mi a reformáció jelentősége s hogy viszont a dogmáknak mi a reformált egyházban a jelentősége, vizsgálja más, aki ehhez nálam jobban ért.

Én egy pár rövid szóval arra a témára akarom irányítani ismét a figyelmet, amiről e helyen már többször megemlékeztem: az egyház külső szervezetének s az ebben található hibáknak a jelentőségére.

Sehogy sem kicsinyelhető eredménye a reformációnak az, hogy az egyházi életműködés körébe tevékeny közreműködőkül behívta az egyháznak addig az alkotmány sáncain kívül álló tagjait. Nem szeretem használni azt a szót, hogy demokratizálta az egyházalkotmányt, — mert tulajdonképen több történt akkor, mint demokratizálás. A demokraciában, ha a kormányzottak akaratából választottan is, vannak olyanok, kiket külső hatalommal ruháztak fel; a tulajdonképeni reformált egyházalkotmányban még ez sincs; egyáltalán nincs semmiféle emberi hatalom az egyenlő embertársak felett: csak Istené a hatalom, csak a Jézus Krisztusé a királyság. És Krisztus eme királyságának egyformán szolgálja az egyházban mindenki, — azok is, akik az ő nevében összegyűlve oldoznak és kötöznek, —

azok is, akik engedelmesen várják az oldozás és és kötözés gyakorlását.

A református keresztyén egyház kormányzásnak alap gondolata Jézus Krisztusnak a királysága, nem pedig az egyház tagjai akaratának képviselők útján érvényesülése. Ennek folytán nyilvánvaló, hogy az egyházi kormányzatot teljesítő gyűlések megalkotásában nem az kell, hogy irányadó legyen: ki bírja a gyülekezet többségének a rokonszenvét, hanem az, hogy ki alkalmas a Krisztus országában szolgálat-tételre.

Sajnos, minálunk, Magyarországon erről majdnem egészen elfelejtkeznek. Minket mindenben a politika érdekel, még az egyházi életben is. Mink azokat állítjuk szívesen előtérbe, akikkel valamely pártkötelek összehozta s akinek befolyásától valamely külső gyakorlati érvényesülést remélhetünk.

Világosan megmondom: nem Debreczenről beszélek, vagy nemcsak Debreczenről beszélek. Országos baj ez; mondhatnám: országos szerencsétlenség. Megtalálható a legkisebb gyülekezetben úgy, mint a legnagyobbban. A legelső fokú egyház kormányzati szerveknél úgy, mint a legmagasabbaknál.

A parányi kis eklézsiákban épen úgy, mint a legnagyobbakban kétféle elem áll előtérben az egyházi hivatalosok megválasztásánál. Olyanok, akik már tekintélyek, — gazdagságuk, jó összeköttetések, befolyásuk révén. Ezek még a jobbak. Aztán olyanokból, akik akarnak tekintélyek lenni, összeköttetéseket, befolyást szerezni. Ezek a rosszabbak. S nem merem mondani, hogy nem az utóbbiak vannak-e többen. Arra, hogy ki keresi szíve szerint Istent, ki akar igazán a Krisztus szolgálója lenni, — sajnos, — csak az esetek kisebbségében vannak tekintettel.

Így esik meg, hogy egyházi előkelő tisztségnek — a presbiterséget is ideszámítom — a betöltői között rendre találunk olyanokat, akik nemcsak hogy nem komolyan vallásosak, de nem

is hisznek komolyan Istenben, nem értik és nem érzik Krisztus megváltó munkájának nagyszerűségét s az egyházban nem látnak egyebet pusztán társadalmi jelenségnél, amely egyike a hatalmi tényezőknek.

Igy esik meg, hogy az Isten házában megjelenők között, a Jézus Krisztus országának megvalósításaért buzgólkodók közt egyik másik gyülekezetben alig látjuk az egyházi hivatalosokat. Hogy vannak presbiterek és más egyházi tisztviselők, kik nagy ünnepeken sem érzik szükségét a templombamenetelnek s talán sohasem is éltek az urvacsorájával.

Viszont ott áll ezekkel szemben azoknak a sokasága, akik keresve keresik az Istent s nem találják meg -- épen a hivatalos egyház nemtörődése folytán -- lelki vágyakozásuk kielégítését. Ezek, kivált nagyobb városokban, ahol a közönséges istentiszteletek nem is képesek, nem is mindig alkalmasok minden vallásos szükséglet teljes kielégítésére, igyekeznek a maguk tudása szerint a maguk vágyakozásának kielégítésére. Tiszteletreméltó buzgósággal és igyekezettel óhajtják szolgálni az Isten országát, de mivel nem részesülnek kellő vezetésben és kellő támogatásban, sokszor alig haladhatnak tovább bátoran és eredménytelen kísérletezésnél.

Sokszor rámutattam már arra, hogy az egyházi tisztségek betöltésénél nem volna szabad egyéb szempontnak irányadóul szolgálni, mint a belső, lelki vallásosságnak és egyházi buzgóságnak.

Ha csak ezen szempont szerint történnék a tisztségek betöltése, akkor is maradnának kielégítetlen vágyakozások. Am akkor azok, kik az ügyek élén állnak, meg tudnák érteni ezeket a vágyakozásokat és igyekeznének módot találni azok kielégítésére. De hogyan jussunk ehez az eredményhez?

A hivatalosoknak kellene lenni elsőbbit buzgólkodóknak, hogy a buzgólkodók is lehessenek hivatalosak.

K. B.

Tárca

Lement a nap.

*Lement a nap, beállt az éj;
Sötét az ég, de te ne félj.
Né lelked hogyha nem vádol,
Nem félheisz az éjszakától.*

*De ha az nem nyugodt, tiszta
S félve néz a múltba vissza:
A gondok, mint sötét rémek,
Álmaidban is kísérnek.*

*Pihenni nem tudsz, ott járnak
Körülötted néma árnyak;
Eljleszi a csend, a magány
Az álmatlan, bús éjszakán.*

*Gondolatod a múltba visz,
Eszedbe jut ez is, az is.
Mennyi vári rád, ekkor érzed,
Ami kezéd el nem végzei.*

*Egy vád nyomán másik támad
Mely elrontja éjszakádat.
Ver a szíved egyre jobban,
Nyugtot vársz, de merről? honnan?*

*Boldog vagy, ha onnan várod,
Ahol bizton megtalálsz;
Ki nyugalmat küld szívedbe,
Csendes álmot a szemedre.*

*Felé tekintis tőle remélj;
Benne bízva, semmit se félj!
Akkor nyugodt lesz éjszakád,
Mert az Isten vigyáz reád.*

Erdélyi Imre.

Különfélék.

Október 31 ét, a lelkiismereti szabadság kivívásának évfordulóját a debreczeni kollégium a szokásos keretek között mély lelki hatások közepett ülte meg az idén. Délelőtt a Nagytemplomban volt hálaadó istentisztelet, melyen a gyülekezeti énekek és a kántus közreműködése után Dr. Baltazár Dezső püspökünk emelte a lelkeket az imádság szárnyain az Úr trónusához s hatalmas beszédével gazdag tanítást adott a reformáció ünnepén. Az imádságokat és egyházi beszédet Lapunk múlt számában közöltük. A kántus szép éneke és a 179. dicséret 10. versének elhangzása után a gyülekezet a Hymnusz magasztos hangulatú elzengésével távozott a Nagytemplomból. — Délután a Hittanszaki Önképző Társulat rendezett jól sikerült ünnepélyt 4 órai kezdettel. A kántus itt szintén hatásosan adta elő Mergner letétében a XLII. zsoltárt. Ezután Dr. Ferenczy Gyula egyetemi tanár mondott alkalmi és hitvallásszerű megnyitó beszédet a reformáció jelentőségéről, erejéről és feladatáról. Kellemes hatást váltott ki Király Anna úrleánynak kvartett kísérettel előadott dallamos, kedves csengésű énekszáma. Majd Kövér Pál 4 th. alelnök magvas beszédével bilincselte le a hallgatóság figyelmét, megemlékezvén a reformáción kívül arról is, hogy a Hittanszaki Önképző Társulat s annak kebelében a theologus ifjúsági Közlöny ebben az évben tölti be létezésének ötvenedik évét. Páricsy Pál hegedűjátéka, amellyel Bach gondolatait interpretálta művésziesen, minden hallgatót nagy és igazi élvezettel töltött el;

is hisznek komolyan Istenben, nem értik és nem érzik Krisztus megváltó munkájának nagyszerűségét s az egyházban nem látnak egyebet pusztán társadalmi jelenségnél, amely egyike a hatalmi tényezőknek.

Így esik meg, hogy az Isten házában megjelenők között, a Jézus Krisztus országának megvalósításaért buzgólkodók közt egyik másik gyülekezetben alig látjuk az egyházi hivatalosokat. Hogy vannak presbiterek és más egyházi tisztviselők, kik nagy ünnepeken sem érzik szükségét a templombamenetelnek s talán sohasem is éltek az urvacsorájával.

Viszont ott áll ezekkel szemben azoknak a sokasága, akik keresve keresik az Istent s nem találják meg — épen a hivatalos egyház nemtörődése folytán — lelki vágyakozásuk kielégítését. Ezek, kivált nagyobb városokban, ahol a közönséges istentiszteletek nem is képesek, nem is mindig alkalmasok minden vallásos szükséglet teljes kielégítésére, igyekeznek a maguk tudása szerint a maguk vágyakozásának kielégítésére. Tiszteletreméltó buzgósággal és igyekezettel óhajtják szolgálni az Isten országát, de mivel nem részesülnek kellő vezetésben és kellő támogatásban, sokszor alig haladhatnak tovább bátorosan és eredménytelen kísérletezésnél.

Sokszor rámutattam már arra, hogy az egyházi tisztségek betöltésénél nem volna szabad egyéb szempontnak irányadóul szolgálni, mint a belső, lelki vallásosságnak és egyházi buzgóságnak.

Ha csak ezen szempont szerint történnék a tisztségek betöltése, akkor is maradnának kielégítetlen vágyakozások. Ám akkor azok, kik az ügyek élén állnak, megtudnák érteni ezeket a vágyakozásokat és igyekeznének módot találni azok kielégítésére. De hogyan jussunk ehez az eredményhez?

A hivatalosoknak kellene lenni elsőbbit buzgólkodóknak, hogy a buzgólkodók is lehessenek hivatalosak.

K. B.

Tárca

Lement a nap.

*Lement a nap, beállt az éj;
Sötét az ég, de te ne félj.
A lelked hogyha nem, vádol,
Nem félhetsz az éjszakától.*

*De ha az nem nyugodt, tisztia
S félve néz a múltba vissza:
A gondok, mint sötét rémek,
Álmaidban is kísérnek.*

*Pihenni nem tudsz, ott járnak
Körülötled néma árnyak;
Elijeszt a csend, a magány
Az álmatlan, bús éjszakán.*

*Gondolatod a múltba visz,
Eszedbe jut ez is, az is.
Mennyi vári rád, ekkor érzed,
Amit kezded el nem végzeit.*

*Egy vád nyomán másik támad
Mely elrontja éjszakádat.
Ver a szíved egyre jobban,
Nyugtot vársz, de merről? honnan?*

*Boldog vagy, ha onnan várod,
Ahol bizton megtalálod;
Ki nyugalmat küld szívedbe,
Csendes álmod a szemedre.*

*Felé tekints tőle remélj;
Benne bízva, semmit se félj!
Akkor nyugodt lesz éjszakád,
Mert az Isten vigyáz reád.*

Erdélyi Imre.

Különfélék.

Október 31 ét, a lelkiismereti szabadság kivívásának évfordulóját a debreczeni kollégium a szokásos keretek között mély lelki hatások közepett ülte meg az idén. Délelőtt a Nagytemplomban volt hálaadó istentisztelet, melyen a gyülekezeti énekek és a kántus közreműködése után Dr. Baltazár Dezső püspökünk emelte a lelkeket az imádság szárnyain az Úr trónusához s hatalmas beszédével gazdag tanítást adott a reformáció ünnepén. Az imádságokat és egyházi beszédet Lapunk múlt számában közöltük. A kántus szép éneke és a 179. dicséret 10. versének elhangzása után a gyülekezet a Hymnusz magasztos hangulatú elzengésével távozott a Nagytemplomból. — Délután a Hittanszaki Önképző Társulat rendezett jól sikerült ünnepélyt 4 órai kezdettel. A kántus itt szintén hatásosan adta elő Mergner letétében a XLII. zsoltárt. Ezután Dr. Ferenczy Gyula egyetemi tanár mondott alkalmi és hitvallásszerű megnyitó beszédet a reformáció jelentőségéről, erejéről és feladatáról. Kellemes hatást váltott ki Király Anna úrleánynak kvartett kísérettel előadott dallamos, kedves csengésű énekszama. Majd Kövér Pál 4 th. alelnök magvas beszédével bilincselte le a hallgatóság figyelmét, megemlékezvén a reformáción kívül arról is, hogy a Hittanszaki Önképző Társulat s annak kebelében a theologus ifjúsági Közlöny ebben az évben tölti be létezésének ötvenedik évét. Páricsy Pál hegedűjátéka, amellyel Bach gondolatait interpretálta művésziesen, minden hallgatót nagy és igazi élvezettel töltött el;

hasonlóképen igen jól sikerült Zámory Sándor szavallata, aki alkalmi ódát adott elő. Az ünnepélyt a Luther éneke után a Hymnusz rekesztette be. — A gályarabok oszlopánál nem lehetett ünnepélyt tartani.

Tisza István emlékezete. *Budapesten* gróf Tisza István hívei és tisztelői vezérük tragikus halálának évfordulóját kegyelettel ülték meg. A Kálvintéri református templomban délután négy órakor előkelő gyászoló közönség gyűlt össze, amelynek soraiban megjelent József főherceg is és a kormány Friedrich István miniszterelnök vezetésével. Németh István dunántúli püspök szép imádsága után Petri Elek dunamelléki püspök mondott áldást, végül a közönség elénekelt a Hymnuszt. Ezután a Nemzeti Társaskör nagytermébe vonultak át, ahol Berzeviczy Albert elnökölt a díszközgyűlésen. Berzeviczy kegyeletes elnöki beszéde után Beöthy Zsolt méltatta Tisza István érdemeit. Ezután Kozma Andor olvasta föl alkalmi drámai jelenetét és Mikszáth Kálmán kihirdette a Társaskör határozatát, amelynek értelmében a Kör megfesteti Tisza István arcképét, kiadja beszédeit, irodalmi hagyatékát, megírta életrajzát és gyűjtést indít szobrára. — *A geszi sírbothoz* október hó 31-én Budapestről és vidékről több deputáció érkezett. Almásy László kegyeletes szavakkal az alábbi felirattal helyezte el koszorút: „Gróf Tisza István vértanúhalálának első évfordulóján — Nemzeti Társaskör“. Jankovich Béla volt kultuszminiszter a képviselőház koszorúját vitte el. Piros-fehér-zöld szalagján ez a felírás: „Gróf Tisza István feledhetetlen emlékének — a képviselőház háznagya“. Ónodi Sándor mezőgyáni református lelkipásztor egy őszirózsából font koszorút tett le a korporsóra, fekete szalagján ezzel a felirással: „Gróf Tisza Istvánnak hálával és szeretettel — a Pannonia R. T. tisztikara“. Koszorút küldött Nagyszalonta városa is. A református lelkipásztor gyönyörű beszédet és imádságot mondott, mely után elhangzott az örökszép szóltár: „Tebenned biztunk eleitől fogva Uram!“

Prorektor választás. Minthogy a debreczeni állami tudományegyetem ez évi prorektora Dr. Kiss Géza jog- és államtudománykari tanár az első felévre az illetékes miniszteriumtól szabadságot kapott és így a prorektori tiszt elvégzésében hosszabb ideig akadályozva van: ennélfogva az egyetemi tanács felhívása alapján az egyes tudománykarok által kiküldött elektorok folyó hó 6-án a jelen tanév hátralevő részére prorektorul Dr. Tóth Lajos jog- és államtudománykari tanárt választották meg, akinek működéséhez őszinte szívből kívánunk erőt, kitartást és sikert.

Debreczenben október 31-ről minden templomban megemlékeztek. Gyermekestiszteletet tartottak a Kistemplomban délelőtt 10 és délután 2 órakor, a Kossuth-utcai templomban délelőtt 8 és fél 10 órakor, az Árpádtéri templomban fél 10 órakor, az Ispótláyi templomban szintén délelőtt fél 10 órakor. — Ifjúsági istentisztelet volt a Kossuth-utcai templomban délelőtt 11 órakor (prédikált Dr. Tankó Béla egyetemi tanár) és délután 3 órakor (prédikált Boér Károly vallástanár).

— Délután 4 órakor a Konfirmált Leányok Szövetsége tartott ünnepi összejövetelt az egyház tanácstermében.

Kápsálás. A kollégium sok anyagi kötelezettségének teljesíthetése, főképen gyermekeinek élelmezése végett folyó hó 4. és következő napjain kibocsátotta ifjait őszi segélygyűjtésre úgy, mint tette ezt régtől fogva a legújabb időkig minden esztendőben, a háborús éveket kivéve. Jellemző, hogy míg ezelőtt egy évtizeddel is még úgy a kollégium, mint a város vezetői közül sokan és maga az ifjúság nagy része is időszerűtlen és megszüntetendő intézménynek tekintették a kápsálást, addig most az ifjúság teljes készséggel vállalkozott erre a munkára. Városunk polgárságának megélt és gyámolító szeretete nem zárkózott el a segélyért kopogtató ifjak elöl, hanem szívesen és készséggel adták legelőbb azt, amit a kulturális célra átengedhettek.

Dékan Sámuel úrtól kaptuk ezt a levelet: „A védekezéshez a tanárok egyáltalában nem értenek. — mondja a Prot. Lap múlt heti 43. számában valaki. Mivel a cikk a körülményes leírás (sokszorosított gépirás stb.) alapján egészen rám illik, azért egy pár szóval válaszolok rá, bár elvem ellenére van, hogy polemikába bocsátkozzam. Hogy abból a cikkből mit olvassak ki, nem tudom, mert bár sok mindent ki lehet olvasni, csak azt nem, amit joggal várhatnánk: distinctiót, logikát, holott a cikkíró az én védekezésemben épen annak a hiányát kifogásolja. Az én védekezésemben ugyanis nem az a gondolata, aminek a védekezésemet felületesen olvasó, vagy reá már rosszul emlékező — nem mondom, hogy szándékosan elferdítő — cikkíró véli, hanem egészen más. Mikor ugyanis a védekezésemben azt írom, hogy a tanácsköztársaság ismertetése közben szóvá tettem a háború előtti társadalom bűneit, mulasztásait és kimutattam köztisztületben álló jórészt egyházi embereknek a Prot. Lapban megjelent cikkeiből, hogy joggal állítottam a korrupciót pellengérré, ki tudja ezekből azt kiolvasni, amit a cikkíró, hogy t. i. a magam egyházellenességét a más egyházellenek magyarázott cikkével akarom menteni. Mi köze ennek az egyházellenességhez? Ebből az én tanári logikám szerint csak azt lehet kiolvasni, hogy sem azok a cikkírók, sem én nem voltunk a világ rendjével megelégedve. A vádam tehát jogos volt. S ennélfogva, mivel erről beszéltem, valamint az idézett cikkírókat nem, úgy engemet sem lehet kommunistának mondani; ez ugyanis nem a kommunizmus, hanem az emberszeretet és tisztesség körébe vág. Aki e védekezésemet figyelmesen elolvassa, meg fog szavaim igaz voltáról győződni és szánakozva fog mosolyogni a latint rosszul tanító, meg sehogysem tanítani akaró latin tanárról felvett kétségbeejtően sánta hasonlaton. A cikknek célja különben nem igen lehet más, mint a védekezésemben felhozott érveim erejének gyengítése, ami ugyan épen nem sikerült, de meglehetősen rosszakaratról tesz tanúságot. A cikkíró jól tette, hogy cikkét nem írta alá, mert az épen nem válnék előnyére. Akik ugyanis védekezésemet elolvastak és még esetleg elolvasni fogják, jól látják, mennyire nincs cikkírónak igaza. Végül még annyit akarok megjegyezni, hogy aki a fentidézett cikket elolvassa, nagyon könnyen az a gondolata támadhat, hogy vajjon mi haszna van, vagy mi öröme telik cikkírónak abban, hogy szegény tanár védekezését gyengíteni akarja. Hisz ez talán csak nem áll érdekében.“

A „Kortünetek“ című cikkeskék azért nincsenek aláírva, mert azokat köztudomás szerint én írom.

Kun Béla“.

Tanárválasztások Szatmárnémetiben. A felső-
eány- és kereskedelmi iskola igazgatótanácsa a napok-
ban töltötte be az üresedésben levő tanári állásokat.
Az eltávozott Bácskay József helyére Dr. Winter Ottót
léptette elő. A lemondott Luby Margit utódául Nagy
Gabriella okleveles tanárnőt választotta meg, ki mint
helyettes a tanév elejétől kezdve tanított az intézetnél.
A Dr. Winter Ottó helyére Kollonay Zoltán h. tanárt
léptette elő. (E. H.)

Isten és a népszövetség. Hir szerint az amerikai
szénátus néhány tagja azt kívánja, hogy a népszövet-
ségi szerződésben Isten neve megemlíttessék. Ha csak
Isten neve, de nem egyszermind az evangéliom által
tanított szeretet lesz a nevezett szerződésben, akkor
nem sokat jelent a szenátorok kívánságának teljesítése.

A debreczeni konfirmált leányok egyesülete folyó
hó 8-án jótékonycélú sorsjátékot rendez, amelyen kézi-
munkákat sorsolnak ki. A befolyó jövedelem három-
negyed részét szegény gyermekeknek cipővel és ruhá-
val ellátására fordítják, míg az egynegyedrészt a szö-
vetség könyvtárának gyarapítására szolgál. A kisorso-
lásra kerülő kézimunkákat a szövetség tagjai készí-
tették.

Tanfolyam analfabéták részére. Uray Sándor
debreczeni lelkipásztor, iskolaszéki elnök az iskolaköte-
lezettségű életkort betöltött analfabéták részére tan-
folyamot hirdet. A jelentkezőket esti tanfolyamon tanít-
ják írásra, olvasásra, számolásra s a reformátusokat
vallásos ismeretekre és énekekre. Jelentkezéseket folyó
hó 10-ig fogad el a lelkipásztor. Szükséges, hasznos és
áldásos munka.

Szombathy István és felesége Vörösmarti Zsu-
zsanna síremlékét a régi Dobozói temető homokdomb-
jának elhordása következtében veszedelem fenyegeti. A
városi tanács átírt a presbiteriumhoz, hogy a síremlék-
nek és az alatta pihenők földi maradványainak áthe-
lyeztetéséről gondoskodják. A kegyes házaspár a deb-
reczeni egyháznak egyik legnagyobb jöltevéje volt.

Naumann Frigyes német evangélikus lelkész, is-
mert politikus és író folyó évi augusztus 24-én elhunyt.
1860 március 25. napján született Störnthalban (Leipzig
mellett), mint az odavaló szász lelkész fia. Theologiai
tanulmányai után 1883-ban a Rauhes Hausban nyert
alkalmazást, amely irányadó hatásokat gyakorolt lelkére.
Mint lelkész, a gondolatvilágának megfelelőleg megírta
1888-ban „Arbeiterkatechismus oder der wahre Sozializ-
mus” című munkáját, amelyben a nehéz szociális pro-
blémát, a munkaadó és munkás között levő osztály-
harcot a kölcsönös szeretet alapján akarja megoldani.
Alapítója volt a Nationalsozialer Vereinnak. Utolsó nagy
munkája, a Mitteleuropa magyar nyelven is megjelent.

Ifjúsági istentisztelet Kolozsvárt. Kolozsvárt a
református és evangélikus egyház az ifjúsági istentiszte-
letek feladatát közösen oldja meg. Minden vasárnap
három helyen van ifjúsági istentisztelet: délelőtt 9-kor
az evangélikus templomban, 10-kor a református kollé-

gium nagytermében és a theológián. Az istentisztelete-
ken a növendékek megállapított beosztás szerint vesz-
nek részt.

Zih Sándor emlékfüzet. Zih Sándor hívei elha-
tározták, hogy síremlékét emelnek korán elhunyt ked-
ves pásztoruknak s hogy erre alapot hozzanak létre,
Zih Sándor emlékfüzetet adnak ki. A füzet az elhunyt
özvegyének megható soraival kezdődik „Kik kértek tő-
lem arcképet? címmel. Ezután Könyves Tóth Kálmán
költő-papnak „A jó pásztor” című szép költeménye
olvasható, melyet Dr. Baltazár Dezső püspök gyönyörű
halotti imádsága és Molnár Ferenc segédlelkész megható
búcsúbeszéde követ. Értékes alkotó része a füzetnek
Zih Sándor palástos arcképe, amely élethűen ábrázolja
az Úr hű sáfárát. A gondos összeállítású és szép kivi-
telű füzet, amelyen a városi és egyházkerületi nyomda
személyzete is kegyelettel dolgozott, bizonyára nagyon
sok helyre el fog jutni, már csak azért is, mert az ára,
a jótékony célt tekintve, nem is sok: öt korona.

A kolozsvári református theologiai fakultás 25.
évének megnyitója szeptember 28. napján volt, amikor
dr. Ravasz László imádsága után dr. Kécskeméthy István
igazgató intézett az ifjúsághoz szívreható szavakat. Jel-
lemző a huszonöt év történetére, hogy az intézet első
theologus növendékei 37-en voltak, akik mindnyájan
lakás- és ellátásbeli ingyenességet élhettek, sőt mellett
még pénzbeli segélyben is részesültek.

Lelkészbeiktatás. Csiki István marosvécsi lelki-
pásztor beiktatása folyó évi 28. napján történt ünnepé-
lyes keretek között a patronus Báro Kemény család
jelenlétében. Ad multos annos!

A nagyszalontai állami főgimnáziumban két új
tanár beállításával kezdődött az új iskolai év. A tanítás
nyelve valamennyi osztályban magyar, a tanrendben
azonban változások állottak be. Így kötelező tantárgy-
ként fogják tanítani mind a nyolc osztályban a román
és francia nyelvet, viszont a latin nyelvet csak a má-
sodik osztálytól kezdve tanítják. Földrajzot ezentúl nem-
csak az első három osztályban, hanem a negyedik és
ötödik osztályban is tanítani fognak, a természetrajzot
pedig a hetedik és nyolcadik osztályban is. A mértant
teljesen beolvasztja az új tanterv a mennyiségtanba, a
szabadkézi rajzot pedig kötelezővé teszi mind a nyolc
osztályban. A görög-pótló tantárgyakat eltörölték s a
görög nyelv tanulása kötelező az 5-8. osztályban min-
denkire.

Temesvárott a nagy hazardjátékok miatt a rendőr-
ség mindenféle kártyázást megtiltott. Nagyon helyesen;
ma munkálkodni kell, nem hazardirozni.

A poseni evangélikus egyház megható hangon
írott segélykiáltással fordul minden evangélikus hívőhöz,
hogy elzárt helyzetében legyenek segítségükre anyagi
támogatásukkal. Az eddig egységes német egyháztól
elszakítva elszegényedésnek, lelki depresszióknak, szét-
szóródásnak vannak kitéve külső gyámolítás nélkül.
1. Kor. 12²⁶.

CENZURAT DE SUBLOCOTENENTUL HORIA.